

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 8. Hoe hy t'huys comende seer sieck vvort, ende sijne Religieusen
een schoone vermaeninghe gheeft.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

weest/ende in dese Boecken niet min pro-
sijttigh als wonderbaer / hebbe ick allen
u trahalie ende arbeydt verhaelt (daer
ick seer dickwils by gheweest ben) op
dat sinnen Naem door den utnen soude
verheffen/den Koninck der glozien/utnen
Heer ende Godt.

CAPITTEL VIII.

Hoe hy thuyf-comende seer sieck
vvort, en sijne Religieusen een
schoone vermaeninghe gheeft.

ALs BERNARDVS nu den peps
ghehelemael ghesloten hadde / ufs-
schen de bozghertje van Metz en de om-
ligghende Heeren / soo is hy wederom
naer sijn Clooster vertrocken ; daer hy
in een swaere sieckte gheballen is / inde
welcke hy met sulcken soeticheydt des
gheests alle daghen naerderden den wt-
ganck sijn leuens al ofte hy naer een
haue/allenskens laetende t' seyl ballen/
hadde ghebaeren. Hy riep sijn mede-rel-
gieusen ende heeft haer gheseyt : die sijn
de woorden die ick u lieden gheseyt heb-
be / als ick den booz-leden winter sieck
was / dat ghy-lieden alsdan niet en
sout bzeesen; maer dat den naesten somer
mijn

Vertrect
wederom
naer
t'Cloo-
ster.

Hy valt
in een
svvaer
sieckte.

De leste
vermac-
ninge die
hy sijne
Religieu-
se gheeft.

mijn schepden wt deser weerdte aen-
 staende sonde wesen. Maer hoe wel (see
 den schijver) hebben wy dooz eyghen
 experientie gheleert dat bande heplighe
 apostolen d' Ehangelten ghetuyghen / *Luc. 18.*
 dat als CHRISTVS haer boozsepde sone
 passie sy t' selue niet vorstonden / noch be-
 grypen en costen. Want daer t' hert seer
 verbeert is / en kanmen niet lichtelijck
 vermandt wijsghemaecten om te gheloo-
 ven; besunderlijck daer BERNARDVS /
 medelijden hebbende met sijne kinderen /
 sulcken woorden niet wt-en-sprack maer
 binnen houden.

Niet-teghen-staende heeft hy met de
 wercken gheroepen ende gheseyt: Ick heb-
 be de wercken volbracht die my den Vader
 gegeven heeft om te doen ; Ten lesten
 als den Eertweerdichsten Heer Gaufridus
 bisschop van Langres by hem gecomen
 / om van eenighe gewichtighe saekē te
 sprekken / en verwondert was dat B E R-
 NARDVS daer op niet en antwoozden;
 welck BERNARDVS bemerckende /
 heeft gheseyt: Ick en ben nu van deser we-
 erldt niet. Den man Godts soo sieck sijn-
 de / heeft groot medelijden met sijne
 menschen ghehad / die hy om sinnen t' wil-
 le seer bedroeft ghesien heeft / iae hy naer
 bestuyckende van mistroostinghe ende
 verlaetenheyt / om dat sy merckten / dat

En be-
 commert
 hem niet
 meer met
 vveere-
 lijcke af-
 fairen.

De droef-
 heyt der
 Religieu-
 sen.

haeren seer minnelijcken trooster niet langh leuen en soude; maer BERNARDVS (ghelijck hy soet ende minnelijck van spraeke was) heeft haer gheheel troostelijcke vermaeninghen ghedaen/besunderlijck haer vermaenende / dat sy althijt inden schoot vande Goddelijcke ghenade vast maeken souden den ancker van seker hope en leuende ghelooft met een wel-ghedraepde kroon van liefde / daer-en-boven belovende dat hy haer niet verlaeten en soude. Veel meerder (seet den schryber) als ick kan beschryben ofte wt drecken / met veel bidden en traenen heeft hy neersticheydt ghedaen / om in onse herten de vrees Gods / supberheuydt / en den opzichten puer tot alle volmaecktheuydt te drecken / daer hy ons vermaenende / waert saeken dat hy eenighe deughden te boozen in ons gheplant hadde / soo dooz goet exempel als gheestelijcke vermaeninghen / dat wy neersticheuydt souden doen / om de selue te behouden en daeghelijck daer inne voozt-ganck te doen / met de selue woorden ghelijck den Apostel / maer eenen anderen gheest / seggende: Wy bidden u lieden ende smecken inden Heere IESU, dat ghy ghelijck ghy van ons ontfanghen hebt, hoe dat ghy behoort te wandelen en Godt te behaeghen, soo oock wandelt, op dat

Nota.
De
schoone
vertrou-
winghe
voor sij-
ne Reli-
gieusen.

Sijn
neerstic-
heydt int
preken
der vol-
maeck-
theuydt.

1. Theff. 4.

dat gy noch overvloediger moget worden.
Och oft wy dat met sulcken affectie
hadden volbracht / als hy ons dat wel
geseyt heeft!

CAPITTEL IX.

Van sijne vvt-vvendighe ende in-
vvendighe ghesteltenisse in
sijne sieckte.

De mantere sinder ghesteltenisse in
sijne leste sieckte gheeft hy te ken-
nen / in eenē brief / die hy aen eenen goeden
vriendt / luttel daeghen booz sijnē afflij-
vicheydt my ghedichteert heeft / die heel
bequaemelijck hier sal by-gheboeghe
worden / tot eenen spieghel aller gheeste-
lijcke persoonen hoe sy op haere ghene-
ghentheden moten letten. Den brief is
gheschreven aenden seer Eerweerdighen
Heer Arnaldus Abt des Cloosters Goet-
dal ghenaemt in Zanckryck ghelegen /
en begint aldus: wy hebben u liefde ont-
fanghen in liefde ende niet in ghenuch-
te. Want wat ghenuchte isser daer an-
ders niet als bitterheydt en is t' en sy
dat alleenelijck niet t'eten / eenichsijns
ghenuchelijck is. T'slaepen is my ver-
gaen / en al ist dat ick ondertusschen wat
swijmele / blijve nochtans voi pijn; een
slappe

Hy di-
steert ee-
nē brief
van sijn
ghestel-
nisse.

En kan
niet eten.

Kan niet
slapen.